

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3
LA CORRERPENDENCIA, AL DIRECTOR

Número, 10 céntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT, DE
LLURS AUTORS, NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY II

Barcelona 13 de Maig de 1916

NÚM. 63-64

La germanofilia de Muley-Hafid

Tots aquets dies s'ha parlat en nostra ciutat de la detenció de que havia sigut objecte l'exsoldà del Marroc el celeberrim Muley-Hafid. Evidentment estiguirem alguns dies sense veure'l. Més la ditxa no ha estat complerta i avui ja torna amb son a utoa passejar-se per Barcelona.

Respecte aquest curiós afer, veusaquí lo que'n deia *El Diluvio*:

«Tingué origen la nova en l'arrest de Muley Hafid en el su allotjament, arrest que durá uns dies, durant els quals no sortí al carrer l'ex-soldá ni sisquera per anar als toros, la seva festa predilecta.

La premsa local se ocupá de l'assumpte pero com que les autoritats se fencaren en una absoluta reserva i les persones que rodejen a l'exsoldá feren lo mateix, no's pogué posar en clar l'assumpte, i aquest se comentá a gust de cada un.

Per nostra part, hem seguit amb interés el sucés, i heus-aquí lo que hem averiguat.

Noticiosos els representants a Barcelona de les nacions al liades de que els alemanys tenien el propòsit de portar al Marroc a tot cost a Muley Hafid, per a crear dificultats a la nació francesa—i de retruc, segurament, a Espanya—, avisaren a la primera autoritat civil de Barcelona per a que prengué les midas oportunes. Aquest avis coincidí amb varies conferencies celebrades per l'ex-soldá amd l'ex-ministre de Alemania a Portugal, que estigué uns dies en nostra ciutat, i amb la presencia d'un o més submarins de les potencies centrals en nostres aigües.

Que tenia visos de verosimilitut el temor dels representants de les nacions al-liades ho demostra el fet de que les autoritats barcelonines, després de previes informacions, enviaren als agents de la brigada de Socialisme i Anarquisme senyors Salanova, Aparicio i Marenas a l'Hotel Continental, amb la missió de vigilar constantment a Muley Hafid i de acompanyar-lo en les seves sortides. S'establí un torn entre'ls tres

agents per a que, al menys un, se trobés sempre en disposició de anar en l'automóvil del moro. Les ordres que'ls agents tenien eren riguroses, puig sembla que estaven autoritzats per a emprar la força si l'exsoldá tractava d'escapar-se.

Quau Muley Hafid s'enterá de la missió que se'ls havia encomanat als tres policíes se posá furiós, i digué que preferia no sortir al carrer avans que veures obligat a portar sempre al seu costat un agent de vigilancia. A aixó se degué, doncs, que l'exsoldá permaneixés recluít voluntariament a l'hotel durant uns dies.

Mentres tant, sembla que s'han estat fent gestions prop de Muley Hafid per a que's traslladi al Nort d'Espanya, on sa estancia no podria inspirar tant de rezel; pero Hafid, que és un germanofil aprofitat' demana per a fer-ho una indemnizació pecuniaria quantiosa, que no's troben disposats a donar-li.

Desde fa dos dies sembla pue no se extremi tant la vigilancia de l'ex-soldá i que se'l deixa sortir al carrer sense acompanyar-lo la policia. La retirada dels submarins alemanys o austriacs de nostres aigües, degut a la vigilancia dels barcos de guerra dels aliats, allunya pel moment el temor de que Muley Hafid pogués ser embarcat i conduít al Marroc.

No obstant, no's perd de vista a l'exsoldá, que és de cuidado».

El Sr. Domenech i Montaner i l'Unió Catalanista

Als ratlles escrites pel Sr. Domenech i Montaner contestant a la J. P. de la Unió Catalanista que s'atreví a suspendre'l dels seus drets d'expresident, ha replicat el Dr. Martí

Juliá, negant que estigui al servei retribuit de la Mancomunitat ni de la Diputació. També diu que va enviar al Sr. Degá del Col·legi d'Advocats a D. Lluís Domenech per a veure si's podia aconseguir d'aquet una rectificació, a lo qual el Director de l'Escola d'Arquitectura's negá.

Per sa part, el Sr. Domenech i Montaner replicà novament amb les següents paraules:

«El Sr. Martí i Juliá nega que hagi fet serveis retribuits per a la Mancomunitat o Diputació provincial, com si fos cosa ofensiva el fer-ho.

Concretem un cas: El Sr. Martí i Juliá ha escrit i donat una extensa memoria sobre el Manicomi de Reus, quines construccions dirigeixo i suposo que no's limita a ell entre els altres manicomis. La Mancomunitat, amb el Sr. Prat de la Riba al cap, se'n serveix en les seves reclamacions i per a la fundació de les bojeríes projectades. Els camins per ont s'hagin trobat i el preu o retribució d'altres menes, allá s'els deuen saber ells, pero es lo cert que després de mortals escomeses el Sr. Martí i el senyor Prat s'ajuden mutuament.

Li vaig fer dir al Sr. Martí per el senyor Degá del Col·legi d'Advocats les feines aquestes a quines aludia jo i'l Sr. Martí ho omiteix.

No he de seguir al Exm. Sr. Prat de la Riba, cavaller gran creu de *Lealtat acrisolada*, en la campanya del seu diari per a tapar amb el soroll catalanista el dels abusos econòmics. Aquesta vegada ha trobat fàcils cooperadors. El desordre administratiu provincial se fa i els acorts ruinosos se prenen i comunican en català. Un recurs d'alsada, al Estat constituit, contra un abús administratiu amb comunicació en català, ve a ésser per a ells un delictes de lesa patria.

I el Sr. Martí i Juliá s'en va de dret cap al vermell engany... emportantse darrera infelissos pagats o que ho pagan ben durament devegades. No repara que son funcionaris públics, quins en compliment del seu deber han acudit en alsada contra els abusos i fent complir la llei... i menys observa i excita odis i actes conseqüents, legalment punibles, contra aquets funcionaris, i dels que fàcilment s'en segueixen d'altres contra regions d'un mateix Estat».